

Ανωνυμοποιημένο κείμενο

Μετάφραση

C-639/21 - 1

Υπόθεση C-639/21

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία καταθέσεως:

19 Οκτωβρίου 2021

Αιτούν δικαστήριο:

Cour de cassation (Γαλλία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

13 Οκτωβρίου 2021

Αναιρεσείων:

PB

Αναιρεσίβλητες:

Geos SAS

Geos International Consulting Limited

[παραλειπόμενα]

COUR DE CASSATION (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο, Γαλλία)

[παραλειπόμενα]

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ COUR DE CASSATION, CHAMBRE SOCIALE (Ανωτάτου Ακυρωτικού Δικαστηρίου, τμήμα εργατικών και κοινωνικοασφαλιστικών διαφορών, Γαλλία),

ΤΗΣ 13ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2021

Ο PB, [παραλειπόμενα], άσκησε αίτηση αναίρεσεως [παραλειπόμενα] κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 18 Δεκεμβρίου 2019 το cour d'appel de Montpellier (4^e A chambre sociale) [εφετείο Μονπελιέ (4^ο Α τμήμα εργατικών και

κοινωνικοασφαλιστικών διαφορών, Γαλλία], στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ αυτού και:

1^ο/ της εταιρίας Geos, [παραλειπόμενα] με έδρα [παραλειπόμενα] την Tour Franklin, 100-101 terrasse Boieldieu, [στο] 92800 Puteaux,

2^ο/ της εταιρίας Geos International Consulting Limited, με έδρα το Salisbury House LG, [παραλειπόμενα] 28-29 Finsbury Circus, EC2M 5QQ Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο),

αναιρεσιβλήτων.

[παραλειπόμενα]

[παραλειπόμενα] [στοιχεία εθνικής διαδικασίας],

το τμήμα εργατικών και κοινωνικοασφαλιστικών διαφορών του Cour de cassation (Ανωτάτου Ακυρωτικού Δικαστηρίου), [παραλειπόμενα] [σύνθεση του αιτούντος δικαστηρίου], αφού διασκέφθηκε κατά νόμο, εξέδωσε την παρούσα απόφαση

Τα πραγματικά περιστατικά και η διαδικασία

- 1 Κατά την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση (Μονπελιέ, 18 Δεκεμβρίου 2019), ο PB προσελήφθη από την εταιρία Geos International Consulting Limited ως διαχειριστής δικτύου, την 1η Οκτωβρίου 2016.
- 2 Η εταιρία αυτή, με έδρα το Ηνωμένο Βασίλειο, είναι η θυγατρική της γαλλικής εταιρίας Geos.
- 3 Ο μισθωτός πραγματοποίησε διάφορες αποστολές στην Καμπούλ (Αφγανιστάν) κατά τη διάρκεια της εργασιακής σχέσεως.
- 4 Κατόπιν προηγούμενης ειδοποίησεως στις 2 Οκτωβρίου 2017, ο μισθωτός απολύθηκε στις 11 Ιανουαρίου 2018 από τη βρετανική εταιρία.
- 5 Με αγωγή της 9ης Μαΐου 2018, επικαλούμενος σχέση εργασίας με δύο από κοινού εργοδότες, ζήτησε από το conseil de prud'hommes de Montpellier (δικαστήριο εργατικών διαφορών, Μονπελιέ, Γαλλία) να υποχρεώσει τις εταιρίες Geos International Consulting Limited και Geos να του καταβάλουν εις ολόκληρον διάφορα ποσά ως εκ του νόμου οφειλόμενη αποζημίωση απολύσεως, αποζημίωση λόγω καταγγελίας και για τις αντίστοιχες άδειες μετ' αποδοχών, αποζημίωση λόγω απολύσεως χωρίς πραγματική και σοβαρή αιτία και για αθέμιτη εκτέλεση της συμβάσεως εργασίας, καθώς και να του παραδώσουν, επ' απειλή χρηματικής ποινής, τα έγγραφα λύσεως της συμβάσεως.
- 6 Με απόφαση της 17ης Μαΐου 2019, το εν λόγω δικαστήριο απέρριψε την ένσταση ελλείψεως διεθνούς δικαιοδοσίας που προέβαλαν οι εταιρίες υπέρ των βρετανικών δικαστηρίων, αφού προηγουμένως έκρινε παραδεκτά τα αιτήματα του

μισθωτού κατά της εταιρίας Geos. Επίσης, ανέπεμψε την υπόθεση για έκδοση αποφάσεως επί της ουσίας.

- 7 Με απόφαση της 18ης Δεκεμβρίου 2019, το cour d'appel de Montpellier (εφετείο Μονπελιέ) εξαφάνισε την εν λόγω απόφαση ως προς το σύνολο των σημείων του διατακτικού της. Αποφαινόμενο εκ νέου, έκρινε ότι τα γαλλικά δικαστήρια στερούνται διεθνούς δικαιοδοσίας να επιληφθούν της διαφοράς και υπέδειξε στον μισθωτό να ακολουθήσει την ορθή διαδικασία.
- 8 Για να αποφανθεί κατ' αυτόν τον τρόπο, το cour d'appel (εφετείο) διαπίστωσε καταρχάς ότι ο μισθωτός προσελήφθη την 1η Οκτωβρίου 2016 από την εταιρία Geos International Consulting Limited, με έδρα το Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο), ότι η εταιρία Geos είναι η μητρική εταιρία της τελευταίας και ότι ο μισθωτός πραγματοποίησε διάφορες αποστολές αποκλειστικά στην Καμπούλ. Στη συνέχεια έκρινε ότι ο μισθωτός δεν παρείχε συνήθως την εργασία του στη Γαλλία ή από τη Γαλλία, ότι ο τελευταίος τόπος όπου παρείχε την εργασία του ήταν το Αφγανιστάν και ότι η επιχείρηση που τον προσέλαβε δεν είχε την έδρα της στη γαλλική επικράτεια.
- 9 Ο μισθωτός άσκησε αναίρεση κατά της αποφάσεως αυτής.
- 10 Οι εταιρίες ζήτησαν την απόρριψη της αιτήσεως αναιρέσεως και, επικουρικώς, την υποβολή των ακόλουθων ερωτημάτων στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης:

«Έχει το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, την έννοια ότι επιτρέπει σε Γάλλο μισθωτό, συνδεδεμένο με σύμβαση εργασίας με εταιρία εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος, ο οποίος παρέχει την εργασία του εκτός Γαλλίας υπό τις οδηγίες της εν λόγω εταιρίας, να εναγάγει στα γαλλικά δικαστήρια τη μητρική εταιρία με έδρα τη Γαλλία στο πλαίσιο διαφοράς που ανέκυψε από σύμβαση εργασίας, επικαλούμενος απλώς την ιδιότητα της εν λόγω μητρικής εταιρίας ως από κοινού εργοδότης χωρίς να προσκομίσει άλλα αποδεικτικά στοιχεία;

«Η ο κανονισμός (ΕΕ) 1215/2012 της 12ης Δεκεμβρίου 2012 έχει την έννοια ότι, σε μια τέτοια περίπτωση, ο μισθωτός έχει το βάρος να αποδείξει ότι η εναγόμενη ενώπιον των γαλλικών δικαστηρίων εταιρία έχει την ιδιότητα του εργοδότη, έννοια αυτόνομη του δικαίου της Ένωσης;»

Εξέταση του λόγου αναιρέσεως

Περιεχόμενο του λόγου αναιρέσεως

- 11 Ο μισθωτός ισχυρίζεται ότι με την απόφαση εσφαλμένα κρίθηκε ότι τα γαλλικά δικαστήρια στερούνται διεθνούς δικαιοδοσίας να επιληφθούν της διαφοράς και ότι ο ίδιος έπρεπε να προσφύγει στα αρμόδια δικαστήρια, μολονότι «κατά το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του

Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, τα πρόσωπα που έχουν την κατοικία τους στο έδαφος κράτους μέλους ενάγονται ενώπιον των δικαστηρίων αυτού του κράτους μέλους, ανεξάρτητα από την ιθαγένειά τους· ότι εν προκειμένω, εφόσον κινήθηκε η διαδικασία κατά της SAS Geos, της οποίας η έδρα βρίσκεται στη Γαλλία, τα γαλλικά δικαστήρια είχαν, επομένως, διεθνή δικαιοδοσία να επιληφθούν της διαφοράς· ότι, ωστόσο, κρίνοντας ότι τα γαλλικά δικαστήρια στερούνταν διεθνούς δικαιοδοσίας, το *cour d'appel* [εφετείο] παραβίασε το άρθρο 4 του κανονισμού 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 2012».

Απάντηση του [Ανωτάτου Ακυρωτικού] Δικαστηρίου

Παραδεκτό του λόγου αναιρέσεως

- 12 [παραλειπόμενα]
- 13 [παραλειπόμενα]
- 14 [παραλειπόμενα] [το αιτούν δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι ο λόγος αναιρέσεως είναι παραδεκτός]

Βάσιμο του λόγου αναιρέσεως

Το δίκαιο της Ένωσης

- 15 Το άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις όριζε ότι, με την επιφύλαξη των διατάξεων του κανονισμού αυτού, τα πρόσωπα που έχουν την κατοικία τους στο έδαφος κράτους μέλους ενάγονται ενώπιον των δικαστηρίων αυτού του κράτους μέλους, ανεξάρτητα από την ιθαγένειά τους.
- 16 Δυνάμει του άρθρου 6, σημείο 1, του κανονισμού αυτού, πρόσωπο που έχει την κατοικία του στο έδαφος κράτους μέλους μπορούσε να εναχθεί, αν υπήρχαν πολλοί εναγόμενοι, ενώπιον του δικαστηρίου της κατοικίας ενός εξ αυτών, εφόσον υπήρχε τόσο στενή συνάφεια μεταξύ των αγωγών, ώστε να ενδείκνυται να συνεκδικασθούν και να κριθούν συγχρόνως, προκειμένου να αποφευχθεί ο κίνδυνος εκδόσεως ασυμβίβαστων αποφάσεων που θα μπορούσαν να προκύψουν από τη χωριστή εκδίκασή τους.
- 17 Το άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού προέβλεπε ότι, ως προς τις διαφορές από ατομικές συμβάσεις εργασίας, η διεθνής δικαιοδοσία καθοριζόταν από το τμήμα 5 του κεφαλαίου II του εν λόγω κανονισμού, με την επιφύλαξη του άρθρου 4 και του άρθρου 5, σημείο 5.
- 18 Ο κανονισμός 44/2001 καταργήθηκε από τον κανονισμό (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για

τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις.

- 19 Δυνάμει του άρθρου 81, ο εν λόγω κανονισμός εφαρμόζεται από τις 10 Ιανουαρίου 2015, εκτός από τα άρθρα 75 και 76.
- 20 Ενταγμένο στο τμήμα 1 του κεφαλαίου II του κανονισμού 1215/2012, το άρθρο 4, παράγραφος 1 προβλέπει ότι, με την επιφύλαξη των διατάξεων του εν λόγω κανονισμού, τα πρόσωπα που έχουν την κατοικία τους στο έδαφος κράτους μέλους ενάγονται ενώπιον των δικαστηρίων αυτού του κράτους μέλους, ανεξάρτητα από την ιθαγένειά τους.
- 21 Κατά το άρθρο 20, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού, το οποίο περιλαμβάνεται στο τμήμα 5 του κεφαλαίου II, ως προς τις διαφορές από ατομικές συμβάσεις εργασίας, η διεθνή δικαιοδοσία καθορίζεται από τις διατάξεις του εν λόγω τμήματος, με την επιφύλαξη του άρθρου 6, του άρθρου 7, σημείο 5, και, όταν η διαδικασία κινείται κατά εργοδότη, του άρθρου 8, σημείο 1.
- 22 Κατά το άρθρο 8, σημείο 1, του εν λόγω κανονισμού, ένα πρόσωπο που έχει την κατοικία του στο έδαφος κράτους μέλους μπορεί επίσης να εναχθεί, εφόσον υπάρχουν πολλοί εναγόμενοι, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου κατοικίας ενός εξ αυτών, υπό την προϋπόθεση ότι υπάρχει τόσο στενή συνάφεια μεταξύ των αγωγών, ώστε να ενδείκνυται να συνεκδικασθούν και να κριθούν συγχρόνως, προκειμένου να αποφευχθεί ο κίνδυνος εκδόσεως ασυμβίβαστων αποφάσεων λόγω της χωριστής εκδικάσεώς τους.

Ερωτήματα απαραίτητα για την επίλυση της διαφοράς

- 23 Οι διατάξεις που περιλαμβάνονται στο τμήμα 5 του κεφαλαίου II του κανονισμού 1215/2012 έχουν όχι μόνον ειδικό, αλλά και εξαντλητικό χαρακτήρα (ΔΕΕ, αποφάσεις της 14ης Σεπτεμβρίου 2017, Nogueira κ.λπ., C-168/16 και C-169/16, σκέψη 51, και της 21ης Ιουνίου 2018, Petronas Lubricants Italy, C-1/17, σκέψη 25).
- 24 Η έννοια της «ατομικής συμβάσεως εργασίας», κατά την έννοια του κανονισμού αυτού, προϋποθέτει σχέση εξαρτήσεως του εργαζομένου έναντι του εργοδότη, δεδομένου ότι το ουσιώδες χαρακτηριστικό της σχέσεως εργασίας είναι το γεγονός ότι ένα πρόσωπο υποχρεούται να παρέχει, κατά τη διάρκεια ορισμένου χρόνου, προς άλλο πρόσωπο και υπό τη διεύθυνσή του, υπηρεσίες έναντι των οποίων δικαιούται να λαμβάνει αμοιβή (ΔΕΕ, απόφαση της 25ης Φεβρουαρίου 2021, Markt24, C-804/19, σκέψη 27)
- 25 Κατά τη νομολογία του Cour de cassation (Ανώτατου Ακυρωτικού Δικαστηρίου), μια εταιρία που ανήκει σε όμιλο χαρακτηρίζεται ως από κοινού εργοδότης του προσωπικού που απασχολείται από άλλη εταιρία, εάν υπάρχει σχέση εξαρτήσεως ή εάν υπάρχει, πέραν του αναγκαίου συντονισμού των οικονομικών δράσεων μεταξύ εταιριών που ανήκουν στον ίδιο όμιλο και της καταστάσεως οικονομικής υπεροχής που μπορεί να δημιουργήσει η εν λόγω συμμετοχή σε όμιλο, διαρκής

παρέμβαση αυτής της εταιρίας στην οικονομική διαχείριση και διαχείριση προσωπικού της εταιρίας που είναι τυπικά εργοδότης, με αποτέλεσμα η τελευταία να απολέσει πλήρως την αυτονομία δράσεώς της (Soc., 25 Νοεμβρίου 2020, αναίρεση αριθ. 18-13.769, δημοσιευθείσα).

- 26 Κατόπιν της αποφάσεως Glaxosmithkline και Laboratoires Glaxosmithkline (ΔΕΕ, 22 Μαΐου 2008, C-462/06), το Cour de cassation (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο) αποφάνθηκε ότι, σε περίπτωση επίκλησης σχέσης εργασίας με από κοινού εργοδότες μητρική εταιρία που εδρεύει στη Γαλλία και θυγατρική εταιρία, με έδρα σε άλλο κράτος μέλος, η οποία προσέλαβε τον εν λόγω εργαζόμενο, τα γαλλικά δικαστήρια δεν έχουν διεθνή δικαιοδοσία να επιληφθούν των αξιώσεων που προβάλλει ο εργαζόμενος αυτός κατά της θυγατρικής εταιρίας βάσει του κανόνα συγκρούσεως που προβλέπεται στο άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 44/2001, λαμβάνοντας υπόψη ότι το ζήτημα της δικαιοδοσίας έπρεπε να αντιμετωπιστεί με βάση τις διατάξεις του άρθρου 19 του εν λόγω κανονισμού (Soc., 16 Δεκεμβρίου 2008, αναίρεση αριθ. 04-44.713, Bull. 2008, V, n° 248).
- 27 Περαιτέρω, στο πλαίσιο του κανονισμού 44/2001, και ενώ ο εργαζόμενος επικαλέστηκε σχέση εργασίας με από κοινού εργοδότες μητρική εταιρία με έδρα στη Γαλλία και θυγατρική εταιρία με έδρα σε άλλο κράτος, η οποία είχε προσλάβει τον εργαζόμενο, το Cour de cassation (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο) αποφάνθηκε ότι τα γαλλικά δικαστήρια είχαν διεθνή δικαιοδοσία, βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού, να επιληφθούν αγωγής που άσκησε ο εν λόγω εργαζόμενος κατά των εταιριών αυτών λόγω της έδρας της μητρικής εταιρίας, χωρίς να απαιτείται να έχουν εκ των προτέρων αποφανθεί σχετικά με την ύπαρξη άμεσης σχέσεως εξαρτήσεως με τη μητρική εταιρία (Soc., 28 Ιανουαρίου 2015, αναίρεση αριθ. 13-23.006, Bull. 2015, V, n° 17).
- 28 Έκρινε ότι, σε μια τέτοια περίπτωση, η αυτοτέλεια των ειδικών κανόνων διεθνούς δικαιοδοσίας σχετικά με τις ατομικές συμβάσεις εργασίας, που προβλέπονται στο τμήμα 5 του κεφαλαίου II του εν λόγω κανονισμού, δεν αποκλείει την εφαρμογή του γενικού κανόνα δικαιοδοσίας των δικαστηρίων του κράτους μέλους της κατοικίας του εναγομένου που προβλέπεται στο άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού 44/2001.
- 29 Πράγματι, από τη νομολογία του Δικαστηρίου της [Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ, απόφαση Glaxosmithkline και Laboratoires Glaxosmithkline, προπαρατεθείσα)], η οποία εκδόθηκε στο πλαίσιο της εφαρμογής του κανονισμού 44/2001, προέκυψε ότι το δικαστήριο, που έχει διεθνή δικαιοδοσία επί διαφορών σχετικά με αξιώσεις κατά της εργοδότης θυγατρικής εταιρίας, δεν επιτρέπεται, βάσει της σχέσεως εργασίας με δύο από κοινού εργοδότες, να επιληφθεί αξιώσεων του μισθωτού κατά της μητρικής εταιρίας που έχει την καταστατική της έδρα σε άλλο κράτος μέλος, δεδομένου ότι ο κανόνας ειδικής δικαιοδοσίας του άρθρου 6, σημείο 1, του κανονισμού 44/2001 δεν μπορεί να εφαρμοστεί σε διαφορά εμπίπτουσα στο πεδίο εφαρμογής του τμήματος 5 του κεφαλαίου II του

κανονισμού αυτού, το οποίο αφορά τους κανόνες δικαιοδοσίας επί των διαφορών που ανακύπτουν από ατομικές συμβάσεις εργασίας.

- 30 Δεδομένου ότι η γαλλική νομολογία δέχεται την έννοια της σχέσεως εργασίας με πλείονες από κοινού εργοδότες, η οποία δεν περιορίζεται στην ύπαρξη άμεσης σχέσεως εξαρτήσεως μεταξύ του μισθωτού της θυγατρικής εταιρίας και της μητρικής εταιρίας, αλλά καλύπτει και τις περιπτώσεις που περιγράφονται στη σκέψη 25 της παρούσας αποφάσεως, η επίκληση του γενικού κανόνα διεθνούς δικαιοδοσίας του άρθρου 2, παράγραφος 1, του κανονισμού 44/2001 ήταν ο μόνος τρόπος, ελλείψει εφαρμογής του κανόνα της συνάφειας που προβλέπεται στο άρθρο 6, σημείο 1, του εν λόγω κανονισμού, να θεμελιωθεί δικαιοδοσία δικαστή να αποφανθεί για τη βασιμότητα αιτήματος του μισθωτού που επικαλείται σχέση εργασίας με πλείονες από κοινού εργοδότες, είτε λόγω της διάρθρωσης του ομίλου είτε λόγω της συλλογικής ρύθμισης των σχέσεων εργασίας.
- 31 Ο κανονισμός 1215/2012 προβλέπει πλέον, δυνάμει των άρθρων 20, παράγραφος 1 και 8, σημείο 1, ότι σε περίπτωση ασκήσεως αγωγής κατά εργοδότη, ένα πρόσωπο που έχει την κατοικία του στο έδαφος κράτους μέλους μπορεί επίσης να εναχθεί, εφόσον υπάρχουν πολλοί εναγόμενοι, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου κατοικίας ενός εξ αυτών, υπό την προϋπόθεση ότι υπάρχει τόσο στενή συνάφεια μεταξύ των αγωγών, ώστε να ενδείκνυται να συνεκδικασθούν και να κριθούν συγχρόνως, προκειμένου να αποφευχθεί ο κίνδυνος εκδόσεως ασυμβίβαστων αποφάσεων λόγω της χωριστής εκδικάσεώς τους.
- 32 Υπό το κράτος των νέων αυτών διατάξεων, οι οποίες επιτρέπουν στον εργαζόμενο, σε περίπτωση επίκλησης σχέσεως εργασίας με δύο από κοινού εργοδότες, που πληροί τα εν λόγω κριτήρια συνάφειας, να ασκήσει αγωγή είτε στα δικαστήρια του κράτους μέλους της έδρας της εταιρίας που τον προσέλαβε είτε στα δικαστήρια του κράτους μέλους της έδρας του από κοινού εργοδότη, το Cour de cassation (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο) διερωτάται ως προς τη σχέση του γενικού κανόνα διεθνούς δικαιοδοσίας του άρθρου 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 1215/2012, με το τμήμα 5 του κεφαλαίου II του κανονισμού αυτού.
- 33 Επομένως, τίθεται το ερώτημα εάν το άρθρο 4, παράγραφος 1, και το άρθρο 20, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού έχουν την έννοια ότι, σε περίπτωση που εργαζόμενος επικαλείται, έναντι εταιρίας εδρεύουσας σε κράτος μέλος και εναχθείσας από τον τελευταίο ενώπιον δικαστηρίου του κράτους αυτού, σχέση εργασίας του με δύο εταιρίες ως από κοινού εργοδότες, ενώ τον προσέλαβε η άλλη εταιρία, το δικαστήριο αυτό δεν υποχρεούται, προς θεμελίωση της δικαιοδοσίας του επί διαφορών σχετικά με αιτήματα που στρέφονται κατά των δύο ως άνω εταιριών, να έχει εκ των προτέρων αποφανθεί σχετικά με την ύπαρξη σχέσης εργασίας με δύο από κοινού εργοδότες.

- 34 Επίσης, τίθεται το ζήτημα εάν, σε μια τέτοια περίπτωση, η αυτονομία των κανόνων ειδικής δωσιδικίας στον τομέα των ατομικών συμβάσεων εργασίας επιτρέπει την εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ, το Δικαστήριο

ΥΠΟΒΑΛΛΕΙ στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

- Έχουν τα άρθρα 4, παράγραφος 1, και 20, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, την έννοια ότι, σε περίπτωση που εργαζόμενος επικαλείται, έναντι εταιρίας εδρεύουσας σε κράτος μέλος και εναχθείσας από τον τελευταίο ενώπιον δικαστηρίου του κράτους αυτού, σχέση εργασίας του με δύο εταιρίες ως από κοινού εργοδότες, ενώ τον προσέλαβε η άλλη εταιρία, το δικαστήριο αυτό δεν υποχρεούται, προς θεμελίωση της δικαιοδοσίας του επί διαφορών σχετικά με αιτήματα που στρέφονται κατά των δύο ως άνω εταιριών, να έχει εκ των προτέρων αποφανθεί σχετικά με την ύπαρξη σχέσης εργασίας με δύο από κοινού εργοδότες;

- Έχουν τα ίδια άρθρα την έννοια ότι, σε μια τέτοια περίπτωση, η αυτοτέλεια των κανόνων ειδικής δωσιδικίας στον τομέα των ατομικών συμβάσεων εργασίας δεν εμποδίζει την εφαρμογή του γενικού κανόνα της διεθνούς δικαιοδοσίας των δικαστηρίων του κράτους μέλους κατοικίας του εναγομένου ο οποίος προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 1215/2012;

[παραλειπόμενα]

[παραλειπόμενα] [αναστολή της διαδικασίας και στοιχεία εθνικής διαδικασίας]